

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Marie Žišková, o návrhu Okresního soudu v Teplicích na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost, za účasti žalobce M. Š., a žalovaného Úřadu práce v Teplicích, Teplice 2, Vrchlického 1/725, o vyplacení hmotného zabezpečení, ve věci vedené u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. 24 C 22/2004,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 3. 3. 2005, doručeným zvláštnímu senátu dne 18. 3. 2005, se Okresní soud v Teplicích obrátil na tento senát s návrhem na rozhodnutí tvrzeného sporu o věcnou příslušnost podle zákona č. 131/2002 Sb. Uvedl, že žalobce podal dne 19. 2. 2003 u Krajského soudu v Ústí nad Labem žalobu, ve které se domáhal toho, aby soud svým rozhodnutím změnil rozhodnutí Úřadu práce v Teplicích ze dne 17. 8. 1999, čj. TPA-9113/1999-17, tak, aby žalobci bylo přiznáno hmotné zabezpečení od 23. 7. 1999 a nikoli až od 23. 9. 1999. Svou žalobu odůvodnil tím, že na dobu vyplácení hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti se váže jeho nárok na sociální dávky v měsíci červenci a srpnu 1999. Krajský soud v Ústí nad Labem předložil věc k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze, který dne 14. 11. 2003 rozhodl, že věcně a místně příslušný je Okresní soud v Teplicích. Dne 12. 8. 2004 žalobce navrhl zaslat věc k rozhodnutí o věcné příslušnosti „Nejvyššímu správnímu soudu, kompetenčnímu senátu“. Okresní soud v podaném návrhu dále poukázal na § 104c odst. 1 a 2 o. s. ř. a na § 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb.

Zvláštní senát se v první řadě zabýval otázkou, zda v daném případě došlo již ke vzniku kompetenčního konfliktu a zda podaný návrh není zjevně předčasný, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 cit. zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Vedle těchto ustanovení je třeba vzít zřetel i na § 104b odst. 1 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhovatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví.

Aby tedy vůbec došlo ke vzniku negativního kompetenčního sporu ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a), odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., musel by v daném případě Okresní soud v Teplicích nejdříve řízení pravomocným usnesením podle citovaného ustanovení o. s. ř. zastavit; poté by žalobce musel podat žalobu o zrušení správního rozhodnutí v řízení podle soudního řádu správního. Teprve pokud by soud ve správním soudnictví měl za to, že není dána jeho věcná příslušnost a že věc náleží soudu v občanském soudním řízení, mohl by podat návrh na projednání a rozhodnutí kompetenčního sporu u zvláštního senátu.

Tak tomu, jak je zřejmé z podaného návrhu i z předloženého spisu Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 24 C 22/2004, nebylo. Ani samotné usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 11. 2003, čj. Ncp 1196/2003-20 (kterému ostatně byla věc Krajským soudem v Ústí nad Labem postoupena k rozhodnutí dle § 104a o. s. ř.), neznamená, že by již došlo ke vzniku uvedeného kompetenčního sporu. Vrchní soud v Praze rozhodoval (a mohl i jen rozhodovat) pouze o otázce věcné příslušnosti mezi soudy v občanském soudním řízení.

Proto zvláštní senát návrh jako předčasný odmítl [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2006

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního senátu